

הבא על יבמותו פרק שני יבמות

ג'ון משפט
ער מצוה

מסורת הש"ס

סלה ג' נעלם וכון.
קממי טבלה טהרה:

הורה אוור הילש
1. שככ איש תאה
שכבה צו ותעל עליינו
טמאותיך ואין בה והוא
אל עטשש
בדרכך ה יי
2. לא זול בעלה
רשותך אוש שולחה
לשאך תחלה ליהו
אלשא אאר אשר
ואהנאה כי עטבנה זו איז
לפני יי לאו הרטא
אלאו ארש
נתן לך נחלה
ברירים ב ד

גלוון השם
נפ' אפר רבא אמר אשת בון
שנאבאתה עין פול דר נס
כ"ל פדר' ס לאע"פ:

לעון
לסימן
סומן
טבש
טבשה
טמלה

בנין כאלינו ובעליה ונספלה מלאכיה בתרומה אבל בשנה אחרת נותרה ה פסולה. ואידיא איר ואושעאי פוצע דבָּה כהן שקדש בה ישראל

מוא' ובן מא' לאו לא שנה בשוגג בו' ותני' בטלת, וליכל נימתי
מeos חמלס נקט פקלס וויל מסס נחת ליט' דעיקר מודים
דוחומ ווילן כל קו אולן כל העמם רוחן נאל בעלה עירית מין דודים טפי

ונדרנו לעין מוגהין אשה ישראל שננסה עפ' שמותה לבעה פסולה בכהונה ונוא וכובע על אחת מכל העזריות האמורות בהורה או פסולות מאין כוכן מאילאו לא שנא בשוגג ולא שנא במודע אלא שנא בגין ולא שנא בגין ותקני פסלה לא מאין ובן אהדרה העראה דמאנן אלימא עזריות למירום עדירות לפ' מיבמה אדרבה בכחיב אלא מאין ובן אלא מאין בכחיב ואלה כרוכה בעזריות אדרבה עיקר משבבי אשה בעזריות דערות אלא מאין ובן אלא מאין בכחיב דהיבי לאוין אמר ר' רבא אשת כהן שנאנפה בעלה זוקה עליה משום וננה משום וננה אין משום טומאה לא אימא אף משום וננה מהיב רב' אמר ר' יהיא לא נתפש אסורה זיהא נתפשה מורתה ישך אך אורתה שאעפ' נתפשה אסורה וזה זו אשת כהן ולאו הכהן מכלל עשה עשה נבון גבון הוי בכלל וננה כנשפרט רק הכהן גבי אשת ישראל והיא לא נתפש אסורה דאיתש כהן בדקימא קיימא ואיכא מכלל דאיתש כהן בדקימא קיימא ואיכא אמר רבא ר' יהיא לאשת כהן שנאנפה בעלה זוקה עליה משום טומאה משום טומאה אין משום וננה לא אלימא בגין באנו ביה קרינה ביה וננה מהיב רב' זידא והיא לא נתפש אסורה זיהא נתפשה מורתה יוישך אך אורתה שאף על פי נתפשה אסורה ואיזו זו אשת כהן ולאו הכהן מכלל עשה עשה אמר ר' רבא הכהן הוי בכלל אמר ר' יהיא לא אמר רבא ר' יהיא והטמאה כנשפרט רק הכהן גבי אשת ישראל והיא לא נתפש אסורה הא נתפשה מורתה זיהא נתפשה אסורה דאיתש כהן בדקימא קיימא מהתני' אללמנה להן גדול נורשה וחולזה להן חדירות מן האירוסין לא יאללו בתרומה ר' רב' אליעור ורב' שמואן מכשרין ינתארמל או תנרגשו מן הנשואן פסולות מן האירוסין ושירות: גמ' תנא אמר ר' מ' ק' ומה קדושים רשות אין מאכליין קדוש עבירה לא ב' אמר לו לא אם אמרת בקדושים רשות שכן אין לו להאכיל במקומות אחר תאמר בקדושים עבירה שכן יש לו להאכיל במקומות אחר א' ר' אליעור א' ר' אליעור וא' אשעיא פצע ר' מ' בהן שקשך בח ישראל בגין למתלקות ר' מ' רב' אליעור ור' מ' ד' אמר מישתמורה בככיא פסולה דאוריתא לא אכליה זיהא מבוי לא אכליה לר' אליעור ור' שמואן אמר משותמות לבייה פסולה דאוריתא אכליה ר' ב'

שאגירלע קיטעה מהתה נספער רצויי
ס"י כן הילע פגינעלן מהתה נספער
ולא למיניהם ומם קידושי רשות פוטלן כו'
קחמי פלאוע דהה לנין קחדץ כה און
לנטז טומלישור ו' סמען הילכה היינר
הילג' גנומת ותולונת לאונן קדרויטן מון הילג'
סידאלטן הילג'ן דמאנס להילג'נה דילג'נו כהט
הילג'ס קידושי ליקען וקינן כספי קיל
ו' הילג'ו ו' ס' מכסיין דהה קינן כהט
וון כסכניות סיללו מן סלהויסן כהט לנו
דרכוות חילגה: ומם קידושי רשות. ישרלא
טיפלו נטהט מלהט נקודות עניזה

לא א ממי פירע מסלמי
ליסורי כולס כל' ז
סמן להלן קבב יונקן מט
טיטר' ע. הצע' טמן ו. פער' ע.

לְבָב בְּמַעַן זוֹ כִּלְכָלָה
לְבָב אֶתְנָאָרָן זָהָב
לְבָב אֶתְנָאָרָן מֵבָב
לְבָב אֶתְנָאָרָן מֵבָב
לְבָב אֶתְנָאָרָן מֵבָב

וְשָׂמֵחַ כִּי וְשָׂמֵחַ
כִּי כִּי כִּי כִּי כִּי כִּי

מוכך רשי

